

ת"פ 58556/05/15 - מדינת ישראל נגד סובחי עואד

בית משפט השלום בנצרת

16 נובמבר 2016

ת"פ 58556-05-15 מדינת ישראל נ' עואד
מספר פל"א 75668/15

לפני כבוד השופטת דלית שרון-גרין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם סובחי עואד

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד רון בר זיו

הנאשם: בעצמו

מטעם הנאשם: עו"ד נג'מה הייב אבו מוך בהעברה מעו"ד עלאא סלימאן

גזר דין

מבוא

1. ביום 4.1.16 הרשעתי את הנאשם בהתאם להודאתו, שבאה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת אגרופן למטרה שאינה כשרה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. עפ"י כתב האישום בליל 17.2.15 סמוך לשעה 23.15, בשכונה המזרחית החזיק הנאשם ברכב אגרופן, מבלי שעלה בידו להוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

ראיות לעונש

3. **המאשימה** הגישה את הגיליון ההרשעות הפליליות של הנאשם, לפיו ביום 2.4.16 הורשע בעבירות של תקיפה חבלנית והסגת גבול פלילית, שבוצעו כעשרה ימים לאחר העבירה מושא גזר דין זה, ונדון, בין היתר, לארבעה חודשי מאסר בפועל.

4. **ההגנה** הגישה פסיקה באשר למדיניות הענישה הנוהגת ותמונה של האגרוף, לפיו מדובר באגרוף בעל מבנה רגיל, שעליו 3 בליטות.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

5. **בתסקיר** מפורט מהלך חייו של הנאשם רווק בן 20, אשר גדל במשפחה נורמטיבית. ביחס לעבירה מושא תיק זה, הוא אינו לוקח אחריות מלאה על ביצועה שכן לדבריו האגרוף שייך לאחר. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם חסר מודעות ומוטיבציה לבחינת הכשלים בהתנהגותו, וכי קיים סיכון ברמה בינונית עד גבוהה להתנהגות מפרת חוק בעתיד. במצב דברים זה, נמנעה קצינת המבחן ממתן המלצה כלשהי בעניינו של הנאשם.

6. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש ולבקשת ההגנה, הופנה הנאשם **לממונה על העבודות השירות** לבחינת התאמתו לריצוי עונש מאסר בפועל בדרך זו במידה ויוטל עליו עונש כזה. הממונה שלח הודעה לבית המשפט, לפיה הנאשם זומן באמצעות סנגורו לראיון ליום 22.8.16, אך לא התייצב. ביום 20.9.16 הודיע הסנגור כי הנאשם ידע על אודות מועד הראיון, אך הוא אינו מעוניין לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעונים לעונש

7. **המאשימה** ציינה כי להבדיל מסכין, מטרתה היחידה של החזקת אגרוף היא תקיפה, עבירה המקימה חשש ממשי לפגיעה בערך המוגן של שלום הציבור. לדידה, נוכח התוצאות הקשות העלולות להגרם משימוש באגרוף יש להשית על הנאשם ענישה מרתיעה, המבכרת את האינטרס הציבורי על פני האינטרס הפרטני השיקומי. זאת ועוד, תסקיר שירות המבחן שלילי ונמנע מהמלצה טיפולית. מכל האמור, הציגה המאשימה מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר בפועל לבין 10 חודשי מאסר בפועל כפי שנקבע בע"פ 11180-01-13 (מחוזי - נצ') **מדינת ישראל נ' סמילה** (18.2.2014) (להלן "**עניין סמילה**").

בהינתן כי בעברו של הנאשם עבירת אלימות המחזקת את הערכת הסיכון הבינונית עד גבוהה להישנות מקרים דומים בעתיד, כפי שנקבע בתסקיר, העונש הראוי לטעמה של המאשימה מצוי ברף הבינוני עד גבוה של המתחם לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

8. **הסנגור** טען שאין להחמיר עם מי שהחזיק אגרוף ביחס למחזיק סכין, משום הפגיעות הקשות היכולות להגרם דווקא משימוש בסכין. עוד טען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מחמירה בשל עבר פלילי או נסיבות מיוחדות אחרות ועל כן אינה מתאימה לעניינו. מנגד, גרס כי המגמה הכללית במדיניות הענישה בפסיקה מצביעה על הטלת מאסרים מותנים דרך כלל ומאסרים בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לנאשמים בעלי עבר פלילי בעוד שהטלת מאסרים בפועל של ממש נדירה. מכל האמור, הציגה ההגנה מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

באשר לנסיבותיו האחרות, טענה ההגנה שיש להקל עם הנאשם אשר נמנה עם קבוצת הבגירים הצעירים היום ובעת ביצוע העבירה. זאת ועוד, בעת ביצוע העבירה עברו היה נקי, על כן, יש להתייחס אליו כאילו עברו נקי. בנוסף

ובשונה מן האמור בתסקיר, הנאשם הודה בביצוע העבירה, כפי שהודה בפני בית המשפט, אלא שטען כי האגרון שייך לאחר, דבר שאינו מוריד מערכה של הודאתו. משכך, יש לראות את התסקיר באור חיובי. מכל האמור, בקשה ההגנה להסתפק בהטלת מאסר מותנה וקנס.

9. **הנאשם** הוסיף כי הוא מודע לטעותו וכי לא יחזור עליה. לטענתו הפיק את הלקח מריצוי מאסר בפועל קודם וכיום הוא עסוק בעבודתו ובביתו בלבד. על כן, הוא בקש שיוטל עליו מאסר מותנה.

דין והכרעה

10. הנאשם החזיק ברכב באגרון בעל בליטות תקיפה, שנועדו לגרום נזק גדול, וזאת בשעת לילה בשכונת מגורים. החומרה הגלומה בעבירה של החזקת אגרון באה לידי ביטוי בחוק ומגלמת את הצורך להגן על שלום הציבור מפני פגיעה מהותית בו, נוכח התפשטותה כמו גם קלות ביצועה וזמינותה, וכן הקושי בלכידת מבצעה. על כן, האינטרס הציבורי דורש החמרה בענישה בגין עבירה זו.

11. אני מוצאת כי הפסיקה שהגישה ההגנה לעניין מתחם הענישה אינה מתאימה למקרה זה. אמנם בשני פסקי הדין מדובר בעבירה דומה של החזקת סכין שלא כדין בגינה הוטלו מאסרים מותנים. ואולם, לא רק שמדובר במדגם לא מייצג של פסקי דין ישנים, אלא שנסיבותיהם שונות מעננינו. בת"פ 8769/08 (שלום ת"א - יפו) **מדינת ישראל נ' עדאל סייד** (14.1.2010) ציין השופט כי מדובר בביצוע עבירה בפן הטכני הצר שלה נוכח העובדה כי הנאשם עשה שימוש דרך כלל בסכין לשם עבודתו; ואילו בת"פ 1070 (שלום - ת"א - יפו) **מדינת ישראל נ' עומרי חמד** ציינה השופטת כי לפנים משורת הדין ונוכח נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם החליטה להקל בעונשו. כך או כך מקרים אלה אינם דומים למקרה דנן.

עם זאת, אני סבורה שאף מתחם הענישה שהציעה המאשימה אינו מתאים לנסיבות הביצוע של עבירה זו בהיבט של הסיכון הצפוי מביצוע העבירה, בהתייחס למיקום ביצועה ולמיקום החזקת האגרון.

12. אקח כנקודת מוצא את מתחם הענישה שנקבע בעניין סמילה לגבי החזקת סכין על גוף הנאשם בשעות הערב המאוחרות במרכז מסחרי הומה אדם. בהנתן נסיבותיו של מקרה זה; החזקת אגרון ברכב בשעות הלילה בשכונת מגורים, מתחם העונש ההולם נע בין חודש מאסר בפועל לבין 10 חודשי מאסר בפועל. מתחם הקנס נע בין 500 ₪ לבין 3,000 ₪.

העונש

13. לנאשם הרשעה בפלילים בגין הסגת גבול פלילית ותקיפה חבלנית, המאוחרת למועד ביצוע העבירה מושא תיק זה בעשרה ימים.

לא אוכל לקבל את עמדת ההגנה לפיה יש להתייחס לנאשם כאילו עברו נקי, משום שבעת בצוע העבירה לא

נרשמה לחובתו כל הרשעה. העובדה שעשרה ימים לאחר שנתפס מחזיק אגרופן, בחר הנאשם לבצע עבירות של הסגת גבול ותקיפה חבלנית, מעידה על מסוכנותו ועל הסיכון שהיה גלום בהחזקת האגרופן על ידו בנסיבות דנן. מהתסקיר ומדבריו לפני לא התרשמתי כי הנאשם הפנים את הפסול במעשיו או לקח עליהם אחריות של ממש.

14. אקח בחשבון את הודאתו אשר חסכה את שמיעת העדים ובכך זמן שיפוטי יקר. אני מוכנה לקחת בחשבון כי הנאשם נמצא בשלב ראשוני של גיבוש אישיותו בהינתן נתוניו האישיים ויכולותיו. אם כי, יש להביא בחשבון שדווקא צעירים הם אלה שחדשות לבקרים עושים שימוש בסכין או באגרופן, באירועים אשר לא אחת מסתיימים בפגיעות קשות ולעתים קטלניות.

15. מכל האמור ובהעדר אפיק שיקומי, מקובלת עליי הערכת שירות המבחן לפיה קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. על כן, במקרה זה אין מנוס מהטלת עונש מאסר בפועל לשם הרתעת הנאשם מלשוב ולבצע מעשי עבירה. כמו כן, לא התרשמתי כי השתת מאסר בפועל תסב נזק יוצא דופן לנאשם או למשפחתו.

16. עמדת התביעה, הממקמת את העונש הראוי ברף הבינוני העליון של המתחם, אינה מתאימה, לטעמי, והיא מחמירה ביחס לנסיבותיו של הנאשם שלפניי.

17. אכן, לא פעם בסוג עבירות זה, עונש המאסר בפועל מרוצה בדרך של עבודות שירות ואולם, הנאשם בחר שלא לנצל את ההזדמנות שניתנה לו לבחון את התאמתו לריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, וסיבותיו עימו.

18. על יסוד האמור, אני סבורה כי נוסחת ענישה הכוללת מאסר בפועל בתחתית המתחם, לצד קנס במרכז המתחם והתחייבות, הולמת את מעשיו של הנאשם בנסיבותיו.

19. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים אני מטילה בזה על הנאשם את העונשים הבאים:

· אני גוזרת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 30 יום.

· אני גוזרת על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה.

· אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 9.1.17 ואילך. איחור בתשלום אחד יעמיד את הקרן לפירעון מיידי.

· אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות בסך של 2,000 ₪ שלא יעבור אותה עבירה במשך שנתיים. במידה שלא יחתום על ההתחייבות תוך שבוע ימים ייאסר למשך 20 ימים.

זכות ערעור בבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום מיום הודעת גזר הדין.

ניתן והודע היום ט"ו חשוון תשע"ז, 16/11/2016 במעמד הנוכחים.

דלית שרון-גרין , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהתחשב בעמדות הצדדים ובהלכת שוורץ, אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר למשך 45 יום מהיום.

המוצג אגרופן, יושמד לאחר שפסק הדין יהפוך חלוט.

**ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ז,
16/11/2016 במעמד הנוכחים.
דלית שרון-גרין , שופטת**